

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Севлиево, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно
наказателно дело № 20244230200001 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Ф. И. М. от гр.Севлиево, е обжалвал наказателно постановление № 23-0341-000450 от 14.12.2023 г. на Началник сектор в ОДМВР Габрово, РУ - Севлиево, с което за извършено нарушение по чл.140, ал.1 и на осн. чл.175, ал.3, предл.първо от Закона за движение по пътищата / ЗДвП / му е наложено наказание глоба в размер на 200.00лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, а на осн.Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 10 контролни точки.В жалбата се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат подробно развити в нея съображения.

ИСКАНЕТО в жалбата е съдът да отмени наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Началник сектор РУ МВР гр.Севлиево, редовно призован, не се явява представител при разглеждане на делото.В писмото придружаващо административно-наказателната преписка към съда се отправя молба да остави жалбата без последствие и да потвърди наложеното наказание.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалб.Ф. И. М. притежавал свидетелство за управление на МПС /СУМПС/ и бил правоспособен водач на такова.Живеел в гр.Севлиево и притежавал лек автомобил „БМВ 320Д” с рег. № ***.На 05.11.2023 г., около 20:46 часа, жалб.М., управлявайки посоченият по-горе лек автомобил се движел по ул.“Стефан Пешев“ в гр.Севлиево.По същото време свид.Г. М. Н. и колегата му свид.Г. П. П., двамата служители в РУ МВР Севлиево осъществявали служебните си задължения, като се намирали на същата улица, до хотел „Севлиево Плаза“.Тъй като на същата дата се провеждали избори и изборният ден приключвал, потокът от автомобили в този участък на улицата бил голям.Двамата забелязали движещия се автомобил, след което го спрели за извършване на проверка.По време на същата било установено, че автомобилът се управлява от жалб.М..Полицейските служители извършили проверка за регистрацията на автомобила, управляван от жалбоподателя, при което установили, че регистрационните табели на автомобила са временни и срокът им на валидност, както и на Разрешението за временно движение е изтекъл предният ден - на 04.11.2023 г.При така установеното бил направен извода, че

автомобила не е регистриран по надлежния ред.Пред проверяващите жалб.М. обяснил, че автомобилът е бил на ремонт в сервиз и след като го взел от там решил да го изпробва, както и, че не е обърнал внимание, че горепосоченият срок е изтекъл.На същата дата 05.11.2023 г. свид.Г. Н., в присъствието на свид.Г. П., съставил АУАН серия GA, № 911635 против жалбоподателя Ф. И. М..По повод на констатациите на служителите на РУ МВР Севлиево, срещу жалб.М. била образувана преписка с данни за извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК.В следствие било отказано образуването на досъдебно производство с мотивирано постановление на прокурор при РП Габрово от 29.11.2023 г. на осн. чл.24, ал.1, т.1 от НПК.За да откаже образуването на досъдебно производство, прокурорът отчел обстоятелството, че срокът на валидност на временните регистрационни табели бил до 04.11.23 г., включително, а жалб.М. бил спрял за проверка на следващия ден – 05.11.23 г.Отчетено било и обстоятелството, че още на следващия ден – 06.11.23 г. жалб.М. изпълнил задължението си да регистрира автомобила по надлежния ред.При така изложеното, прокурорът приел, че в случая са налице предпоставките на чл.9, ал.2 от НК, поради което деянието е несъставомерно.

Въз основа на посоченото по-горе Постановление на РП-Габрово е издадено обжалваното наказателно постановление на Началник сектор в ОД МВР Габрово, РУ Севлиево, с № 23-0341-000450 от 14.12.2023 г.Същото е издадено против Ф. И. М. от гр.Севлиево, ***, за това, че на 05.11.2023 г., в гр.Севлиево, на ул.“Стефан Пешев“ № 6, управлява л.а. „БМВ“ с рег. № ***, негова собственост.При извършената проверка е установено, че срокът на валидност на временните регистрационни табели била до 04.11.23 г., видно от Разрешение за временно движение № 001183478.НП се издава на основание Постановление за отказ от образуване на наказателно производство от 29.11.2023 г. на Районна прокуратура Габрово, ТО Севлиево, по преписка № 3232/2023 г. на РП Габрово, с което е извършил: 1. Управлява МПС, което не е регистрирано по надлежният ред.Наказващият орган е приел, че жалб.М. управлява МПС, което не е регистрирано по надлежният ред, с което виновно е нарушил чл.140, ал.1 от ЗДвП, за което му е наложил наказание по реда на чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП - глоба в размер на 200.00лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, а на осн.Наредба № Из-2539/2012 г. на МВР му е отнел общо 10 контролни точки.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите Г. М. Н. и Г. П. П. и писмените доказателства – АУАН Серия GA № 911635/05.11.2023 г.; обяснение от Ф. М.; НП № 23-0341-000450/14.12.2023 г.; постановление за отказ от образуване на наказателно производство от 29.11.2023 г.; справка картон на водача и заповед № 8121з-1632/ 02.12.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 15.12.2023 г.Жалбата е заведена в деловодството на РУ МВР Севлиево на 19.12.2023 г., тоест в законноустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, във връзка с което е представено заверено копие от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Обжалваното НП е за извършено нарушение на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП.Текстът на посочената разпоредба гласи следното: “По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата”.

Административно-наказващият орган на осн. чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДвП е наложил на жалб.М. наказание глоба в размер от 200.00лева и лишаване от право да

управлява МПС за срок от шест месеца.Съгласно посочената разпоредба: „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред”.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание, явява се негов процесуален представител.От страна на последния се поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваното НП по съображенията, изложени в нея.

По делото не се спори, че на 05.11.2023 г., жалб.Ф. управлявал лек автомобил „БМВ 320Д” с рег. № ***, като се движел по ул.„Стефан Пешев” в гр.Севлиево.Безспорно е и това, че до хотел „Севлиево Плаза“, бил спрян за проверка от служители на РУ на МВР Севлиево.

В жалбата и в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя се излага довода, че последният нито от обективна, нито от субективна страна бил осъществил състава на вмененото му административно нарушение.НП било неправилно, тъй като съгласно чл.84 от ЗАНН по отношение на сроковете се прилагали разпоредбите на НПК.Според чл.183, ал.4 от НПК, когато последния ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден.Датата 04.11.23 г. било събота, което е почивен, неприсъствен ден, поради което според посочените разпоредби срокът за регистрацията на автомобила изтичал в първия работен ден, а именно в понеделник – 06.11.23 г.

Съдът не споделя така изложения довод.Безспорно по отношение на сроковете разпоредбата на чл.84 от ЗАНН препраща към разпоредбата на чл.183, ал.4 от НПК.Посочените текстове обаче регламентират процесуалните срокове и са неотносими към изчисляването на срокове, регламентиращи разрешителен режим, какъвто представлява валидността на временното разрешение за движение на МПС.Противното би означавало, че следва да намерят приложение по отношение на всички срокове, предвидени в материалните закони, като например срока на валидност на българските документи за самоличност, издадени лицензи и т.н, което е недопустимо.

Безспорно е, че при извършената от служителите на МВР проверка било установено, че лекият автомобил, управляван от жалб.М. бил със служебно прекратена регистрация, поради изтекъл срок на валидност на временните регистрационни табели и разрешителното за временно движение, който бил до 04.11.23 г.Респективно, към момента на управлението и проверката посоченият по-горе лек автомобил не бил регистриран по съответния законов ред.От изложеното по-горе става ясно, че са налице всички елементи от обективната страна на състава на нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира обаче, че в случая НП е незаконосъобразно.Този извод се налага от преценената от съда маловажност на случая по смисъла на чл.28 от ЗАНН, предвид наличните по делото множество и само смекчаващи административната отговорност обстоятелства, очертаващи обществената опасност на самото нарушение и най – вече на нарушителя, като незначителни.Такива смекчаващи отговорността обстоятелства са факта, че жалбоподателят не е санкциониран за тежки нарушения по ЗДвП, съдействал е при проверката, срокът на валидност на временните регистрационни табели е бил до 04.11.23 г., включително, а същият е бил спрян за проверка на следващия ден – 05.11.23 г.Следва да се отчетат и обстоятелствата, че още на следващия ден – 06.11.23 г. жалб.М. изпълнил задължението си да регистрира автомобила по надлежния ред, автомобилът е бил на ремонт в продължение на три седмици, което го е възпрепятствало своевременно да го регистрира, мотива му, а именно да изпробва автомобила след извършения ремонт, и не на последно място добрите характеристични данни на жалбоподателя.Всички тези смекчаващи административната отговорност обстоятелства в своята съвкупност, мотивират съда да приеме, че настоящия случай следва да се квалифицира като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а поради това и не следва санкционираното лице да носи отговорност за него.Дори и минимално предвидения размер на административното наказание за нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП – глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от

6 месеца, каквито са наложени на жалбоподателя, се явява несъответно на незначителната обществена опасност на деянието и дееца. С приложеното постановление на РП Габрово е направен извод за липсата на престъпен състав, като според настоящия състав на съда не е налице и състав на административно нарушение. Очевидно, обществената опасност на деянието и на дееца са значително по-ниски, отколкото опасността при други сходни деяния, т.е. от същия вид. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Несъобразяването от страна на административно-наказващия орган с наличните по делото предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН, съгласно гореизложеното, и издаването на наказателното постановление въпреки това, опорочават същото като издадено в противоречие на закона. Поради това и обжалваното наказателно постановление, следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя към съда се отправя искане в полза на доверителят му да бъдат присъдени направените по делото разноски. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който се установява, че е заплатено договорно възнаграждение в размер на 400.00 лева. С оглед изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400.00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0341-000450 от 14.12.2024 г. на Началник сектор в ОДМВР Габрово, РУ - Севлиево, с което на Ф. И. М. от гр.Севлиево, ***, ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.140, ал.1 и на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 200.00 / двеста / лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, а на осн. Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 10 контролни точки, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Габрово да заплати на Ф. И. М. от гр.Севлиево, ***, ЕГН *****, сумата от 400.00 / четиристотин / лв., съставляваща направени по настоящото дело разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____